

[Indenrigsministeren.]

Hensyn til Parkeringsspørgsmaalet — bliver nødt til at tage op til Løsning, det er jeg fuldstændig klar over.

Saa rejste det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen tillige Spørgsmaalet om, hvor mange C. B.ere der i Øjeblikket er inde, og selv om det i og for sig ikke vedrører det Lovforslag, vi har med at gøre her, skal jeg gerne sige, at det sidste Tal, jeg har faaet opgivet, laa paa omkring 7 000 Mand, og som jeg sagde før, vilde jeg for min Part hellere end gerne sende flest muligt af disse hjem, ja, helst dem alle. Jeg har da ogsaa i Vinterens Løb ført en Række Forhandlinger med Militæret derom for at faa Militæret til at overtage, helt eller delvis, Bevogtningen af Flygtningene; men selv om det er lykkedes i nogen Grad — en Del af Lejrene bevogtes jo i Øjeblikket af Militæret —, maa det indrømmes, at i væsentlig Grad er det ikke lykkedes, og det hænger sammen med, at Militæret paa Forhaand er optaget af en meget lang Række Opgaver, som skal løses, og hvorfra det ikke kan frigøres. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at vi, som man ved, har noget her i Landet, vi kalder Tysklandsddivisionen, og den kan ikke i Uddannelsesstiden gøre Vagttjeneste; da den udgør et betydeligt Antal, vil man forstaa, at der bliver forholdsvis faa Folk til Flygtningebevogtningen. Den Omstændighed, at vi nu ogsaa skal overtage Bevogtningen paa Bornholm, har heller ikke gjort det hele lettere, end det var i Forvejen.

Men som sagt, jeg haaber paa at kunne formindske Antallet af C. B.ere mest muligt i den kommende Tid, ogsaa fordi vi takket være — det skal siges — et energisk Arbejde fra Flygtningeadministrationen og ikke mindst fra dennes Leder har faaet Forlægningernes Antal gjort forholdsvis lille, saadan at ca. 150 000 af Flygtningene er anbragt i store og altsaa faa Forlægninger, medens kun ca. 50 000 er anbragt i Smaaforlægninger. Efterhaanden som vi faar det nødvendige Barakmateriale, vil jeg regne med, at vi vil kunne komme ned paa omkring 80—90 Forlægninger i alt, og det er klart, at jo færre Forlægninger vi har, des mindre Bevogtningsmandskab skal der til at klare Vagttjenesten.

Om der skal finde Nyindkaldelser Sted, spørger ogsaa det ærede Medlem. Det er

jeg heller ikke i Stand til at sige. Jeg vil ikke tro, der skal flere ind, men det er sandsynligt, at det bliver nødvendigt at sende en Del af dem, der nu ligger inde, og som har ligget inde længe, hjem og foretage Nyindkaldelser i deres Sted. Jeg havde haabet at blive fri for det, men kan Militæret ikke snart overtage mere af Vagttjenesten, bliver vi sandsynligvis nødt til at gøre dette.

Det ærede Medlem rejste endvidere Spørgsmaalet, om man ikke kunde anvende de Reservepolitibetjente, der i Henhold til en Meddelelse i „Berlingske Aftenavis“ forleden nu skal hjemsendes, i Vagttjenesten. Jeg er ikke sikker paa, at dette kan lade sig gøre; det er ikke sikkert, at disse Folk findes paa de Steder, hvor Vagttjenesten skal udføres. Det er nemlig ogsaa et Spørgsmaal, man maa gøre sig klart, at man har og vil stadig have noget mindre Forlægninger, og det er ikke sikkert, at disse Politibetjente kan sendes ud til disse Forlægninger for at foretage Vagttjeneste der.

Hvad angaar Transportmidlerne, vil jeg give det ærede Medlem Ret i, at man naturligvis maa lægge mindst muligt Beslag paa disse, men saa længe vi skal foretage Sammendragninger af Forlægninger, altsaa foretage betydelige Transporter af Flygtningene, maa vi stadig væk have Mulighed for at kunne bruge Transportmidlerne. Som jeg allerede har sagt, haaber jeg, at det i Løbet af det kommende Foraar vil kunne klares, og derefter bliver Rekvitionen af Transportmidler sikkert minimal.

Svend Nielsen: Man maa ikke glemme, naar der tales om C. B.erne, at de Folk, der blev indkaldt i Sommeren 1945, havde forrettet Tjeneste i en længere Periode under Besættelsen. Derfor er det for manges Vedkommende Folk, der gennem deres C. B.-Virksomhed har ydet en meget langvarig og for manges Vedkommende ogsaa en overordentlig betydningsfuld Tjeneste.

Med Hensyn til de Rettigheder, som disse Folk har, kan ingen Forklaring, ej heller en Forklaring af den højtærede Indenrigsminister, udviske den Kendsgerning, at man i visse Tilfælde, naar det menige Mandskab ude paa en Forlægning har udpeget en Talsmand eller en Tillidsmand, har forflyttet Vedkommende, og i et enkelt Tilfælde endog har arresteret ham. Det er nemlig